

VIŠI PRIVREDNI SUD U BANJALUCI
Broj: 57 0 St 086575 10 Pž
Dana, 25.06.2010. godine

Viši privredni sud u Banjaluci u vijeću sastavljenom od sudija ovog suda i to: Gajić Bogdan, kao predsjednik vijeća, Romčević-Tadić Snježana i Skoko Branka, kao članovi vijeća, rješavajući po prijedlogu povjerilaca A. G. iz Gradiške i dr., svi zastupani po punomoćniku G. M. advokatu iz G. ul. M.G. 13, protiv dužnika P. „P.“ A.D. G., U. bb, radi otvaranja stečajnog postupka nad dužnikom, odlučujući o žalbi dužnika protiv rješenja Okružnog privrednog suda u Banjaluci broj 57 0 St 086575 10 St od 19.5.2010. godine, na sjednici vijeća održanoj dana 25.06.2010. godine donio je

R J E Š E N J E

Žalba dužnika P. „P.“ A.D. G. se odbija, potvrđuje se rješenje Okružnog privrednog suda u Banjaluci broj 57 0 St 086575 10 St od 19.5.2010. godine.

O b r a z l o ž e n j e

Prvostepenim rješenjem pokrenut je prethodni postupak za utvrđivanje uslova za otvaranje postupka stečaja nad dužnikom P. „P.“ AD G., imenovan je stečajni upravnik u osobi A. M. iz B., određena je privremena mjera radi obezbjeđenja imovine dužnika, na način da je dužniku zabranjeno da bez saglasnosti privremenog stečajnog upravnika raspolaže sa pokretnom i nepokretnom imovinom, novčanim sredstvima i pravima stečajnog dužnika, zabranjeno je pojedinačno prinudno izvršenje koje je pokrenuto protiv stečajnog dužnika i odlučeno da se ta izvršenja privremeno obustavljaju. Istim rješenjem naloženo je privrednom registru i zemljišno knjižnom odjeljenju Osnovnog suda Gradiška da izvrši zabilježbu rješenja o pokretanju prethodnog postupka.

Blagovremeno izjavljenom žalbom stečajni dužnik pobija ovo rješenje iz svih razloga iz odredbe člana 208. Zakona o parničnom postupku („Službeni glasnik Republike Srpske“ broj 58/03, 85/03, 74/05, 63/07, 49/09, u daljem tekstu ZPP), koji se u ovo postupku primijenjuje shodno odredbi člana 8 Zakona o stečajnom postupku – prečišćeni tekst („Službeni glasnik RS“ broj 26/10), sa prijedlogom da se isto ukine i predmet vrati na ponovno odlučivanje.

U odgovoru na žalbu povjerioci predlažu da se ista odbije i pobijano rješenje potvrdi.

Žalba nije osnovana.

Iz sadržaja prvostepenog predmeta da se utvrditi da su povjerioci dana 26.3.2010. godine Okružnom privrednom sudu Banjaluka podnijeli prijedlog za otvaranje stečajnog postupka nad dužnikom P. „P.“ AD G.

Svoj prijedlog temelje na činjenici da imaju izvršni naslov za naplatu svojih potraživanja po osnovu rada; da obavezu iz izvršne isprave dužnik ne izvršava preko četiri godine zbog platežne nesposobnosti; da dužnik ima neizmirene obaveze prema bankama i poreskoj upravi; da duži niz godina ne obavlja niti svoju registrovanu djelatnost niti bilo koju drugu djelatnost, te shodno odredbi člana 6 Zakona o stečajnom postupku smatraju da su ispunjeni uslovi za donošenje rješenja o otvaranju stečajnog postupka. Dana 4.5.2010. godine, povjerioci stavljaju prijedlog za određivanje mjere obezbjeđenja iz razloga jer dužnik u izvršnom postupku koji je u toku vrši otuđenje svoje imovine.

Saglasno iznesenim činjenicama u prijedlogu za pokretanje postupka i u prijedlogu za određivanje mjere obezbjeđenja te priložima koji su dostavljeni – dokazima, prvostepeni sud je na temelju odredbe člana 15 stav 1 tačka 1 i stav 4 Zakona o stečajnom postupku odlučio kao u izreci pobijanog rješenja.

Ispitujući pobijano rješenje u granicama žalbenih razloga te po službenoj dužnosti u skladu sa odredbom člana 221 ZPP-a, ovaj sud utvrđuje da žalba dužnika izjavljena protiv rješenja kojim je određena mjera obezbjeđenja (stav III) nije osnovana.

Odredbom člana 15 Zakona o stečajnom postupku propisano je da stečajni sudija može rješenjem odrediti mjere radi obezbjeđenja buduće stečajne mase, a takođe ih i ukinuti.

U stečajnom postupku shodno se primjenjuju odredbe Zakona o parničnom postupku.

Zakon o parničnom postupku u odredbi člana 269 propisuje kada će sud odrediti mjeru obezbjeđenja i koji uslovi moraju da budu ispunjeni.

Kada se imaju u vidu navedene zakonske odredbe, da se utvrditi da Zakon o stečajnom postupku, daje ovlaštenje stečajnom sudiji da radi obezbjeđenja imovine stečajnog dužnika, preduzima potrebne radnje, pa između ostalog i određuje mjeru obezbjeđenja. Znači, radi se o zakonskom ovlaštenju stečajnog sudije, jer je uloga stečajnog sudije zaštita i obezbjeđenje imovine stečajnog dužnika radi ravnopravnog i ravnomjernog namirenja svih stečajnih povjerilaca.

Slijedom navedenog stečajni sudija ima ovlaštenje da u cilju obezbjeđenja imovine stečajnog dužnika, po službenoj dužnosti u skladu sa odredbom člana 15 Zakona o stečajnom postupku odredi mjeru obezbjeđenja.

Iz odredaba Zakona o stečajnom postupku se da utvrditi da je prvi uslov za određivanje mjere obezbjeđenja je obezbjeđenje buduće stečajne mase, a zatim da postoji vjerovatnoća postojanja potraživanja povjerilaca, i da postoji opasnost da će se bez takve mjere umanjiti ili spriječiti uvećanje imovine stečajnog dužnika, na koji način će povjerioci biti onemogućeni ili spriječeni u ostvarivanju svojih potraživanja.

U stečajnom postupku cilj privremene mjere je obezbjeđenje imovine stečajnog dužnika i zaštita interesa stečajnih povjerilaca.

I određivanje mjere obezbjeđenja u stečajnom postupku, a kako to proizilazi iz sadržaja navedenog zakona, nije uslovljeno postojanjem sudske odluke i ona je sredstvo obezbjeđenja a ne sredstvo namirenja.

Slijedom navedenog činjenica da povjerioci – podnosioci prijedloga su pokrenuli izvršni postupak na osnovu izvršnih isprava – pravosnažnih presuda, te da su izvršili zabilježbu tog sudskog postupka, nema uticaj na odluku suda o mjeri obezbjeđenja. Ovo iz razloga jer svrha zabilježbe u javnim knjigama je u cilju obavještenja trećih lica o teretima koji prate imovinu određenog subjekta, a svrha privremene mjere je obezbjeđenje navedene imovine. Slijedom toga po ocjeni ovoga suda pogrešan je stav žalitelja kada zabilježbu određenog sudskog spora poistovjećuje sa mjerom obezbjeđenja tj. sa mjerom kojom se vrši zaštita imovine na kojoj je već izvršena i zabilježba.

To što su povjerioci – predlagači pokrenuli postupak izvršenja, koji je u toku, nema uticaja na njihova prava na pokretanje stečajnog postupka, niti na prava za namirenje svojih potraživanja za koja posjeduju izvršni naslov u stečajnom postupku. Neosnovani su navodi žalbe da predlagači nemaju pravni interes jer su njihova prava zaštićena u pravosnažnim i izvršnim sudskim odlukama. Ovo iz razloga jer se ne radi o zahtjevu za zaštitu prava, već se radi o zahtjevu za zaštitu imovine radi ostvarivanja prava utvrđenih u pravosnažnim i izvršnim odlukama.

Postupak izvršenja, predlagače ne ograničava u pravu da taj postupak izvršenja obezbijede i u stečajnom postupku, kao i ostvare u stečajnom postupku. Slijedom toga i ovi navodi žalbe dužnika nisu osnovani, iz razloga jer povjerioci kao predlagači imaju pravnog interesa da obezbijede imovinu stečajnog dužnika radi zaštite svojih prava utvrđenih u pravosnažnim i izvršnim sudskim odlukama.

Po ocjeni ovoga suda prvostepeni sud je imao dovoljno uporišta za donošenje pobijane odluke u činjenicama koje su iznesene u prijedlogu, te dokazima koji su uz isti dostavljeni, a koje pravo pripada sudu i bez prijedloga stranaka a u cilju zaštite imovine, što je ujedno i zakonska obaveza suda u stečajnom postupku. Činjenica da u redovnom sudskom postupku, postupku izvršenja povjerioci duži niz godina ne mogu ostvariti naplatu svog potraživanja iz izvršnih isprava, pravosnažnih presuda dovoljno govori o platežnoj nesposobnosti dužnika. Ovo govori u prilog utvrđenju činjenici da duži niz godina dužnik na svojim računima kod banaka ne posjeduje novčana sredstva iz kojih bi se naplatilo potraživanje predlagača koji su ujedno radnici i bili radnici stečajnog dužnika. Pored navedenog dužnik u izvršnom postupku vrši prodaju svoje imovine radi namirenja drugih povjerilaca, što ukazuje na radnje kojima se mogu spriječiti, otežati ili onemogućiti predlagači u ostvarivanju njihovih potraživanja.

Iz sadržaja odredbe člana 15 Zakona o stečaju jasno slijedi da je jedna od mjera obezbjeđenja i samo imenovanje privremenog stečajnog upravnika, a kako to slijedi iz stava I tačka 3 navedene zakonske odredbe.

Samo donošenje rješenja o otvaranju prethodnog stečajnog postupka ima za posljedicu da se privremeno obustavljaju pojedinačna izvršenja prema dužniku, a izlučna i razlučna prava se u ovoj fazi ne mogu se ostvarivati.

Po ocjeni ovoga suda u priloženim dokazima prvostepeni sud je imao dovoljno uporišta za donošenje mjere obezbjeđenja.

Stečajni postupak, pa slijedom toga i sve radnje na koje je sud obavezan poslije stavljanja prijedloga za pokretanje stečajnog postupka, su hitne, postupak je sumaran, skroncentrisan, i usmjeren na isključivo očuvanje i zaštitu imovine stečajnog dužnika. Slijedom navedenog nisu osnovani navodi dužnika da je pobijano rješenje doneseno ishitreno i bez utvrđenja činjenica. Ovo ujedno i iz razloga jer ovo ovlaštenje stečajnom sudu daje zakon, da po službenoj dužnosti i po vlastitom ubjeđenju određuje mere radi očuvanja imovine, i zaštite svih povjerilaca.

Po ocjeni ovoga suda prvostepeni sud je pravilno odlučio donoseći odluku o određivanju mjere obezbjeđenja, ovo utvrđenje kao pravilno prihvata i ovaj sud iz kojih razloga je žalba odbijena i pobijano rješenje potvrđeno na temelju odredbe člana 235 tačka 2 Zakona o parničnom postupku u vezi sa odredbom člana 8 Zakona o stečajnom postupku.

Predsjednik vijeća

Gajić Bogdan, s.r.